

Літнорович Тетяна Миколаївна

Літнорович Тетяна Миколаївна

ПОКЛИК ДУШІ

Десятий збірник поезій

ПОКЛИК ДУШІ

ДЕСЯТИЙ ЗБІРНИК ПОЕЗІЙ

Впорядкував Літнорович Руслан Миколайович
Доцент, кандидат технічних наук

Комп'ютерний набір, редагування, дизайн і
макетування в редакторі
Microsoft®Office®Word Р.М.Літнорович.

Рівне, 2007

Рівне, 2007

Літнатович Т.М.Поклик душі.Десятий збірник поезій.Рівне,2007,- 43 с.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ РОБІТ АВТОРА

- 1.Літнатович Т.М.Народ мій є,народ мій вічно буде! Снт.Гриців,Шепетівського району,Хмельницької області,2000 р.- 35с.
- 2.Літнатович Т.М.ПАМ'ЯТЬ.Чернігів,2002,-116 с.
- 3.Літнатович Т.М.СТЕЖИНАМИ ЖИТТЯ.Збірник поезій.Чернігів,2003,-106 с.
- 4.Літнатович Т.М.Є СПРАВЕДЛИВІСТЬ.Збірник Поезій.Чернігів,2003,-101 с.
- 5.Літнатович Т.М.ВІРА В ПЕРЕМОГУ.П'ятий збірник поезій.Чернігів,2004,-131 с.
- 6.Літнатович Т.М.ВІТЕР ЧАСУ.Шостий збірник поезій.Чернігів,2004,-111 с.
- 7.Літнатович Т.М. СОВІСТЬ,Сьомий збірник поезій.Чернігів,2005,-68с.
- 8.Літнатович Т.М.ДЕ ТИ БРОДИШ НАША ДОЛЕ?Восьмий збірник поезій.Чернігів,2005,-32с.
- 9.Літнатович Т.М.МУДРІСТЬ ЖИТТЯ.Дев'ятий збірник поезій.Рівне,2006,-76с.
- 10.Літнатович Т.М.ПОКЛИК ДУШІ.Десятий збірник поезій.Рівне,2007,-43с.

Тут так приємно відпочивати,
Вони живі, можуть енергією заряджати.
Тут втома, недуга пропаде,
Бодрість, мудрість, добра муза теж прийде.

Тут добрі Ангели літають,
На добро, любов, на мудрість надихають.
Тому день я починаю і кінчаю
Подякою Господу за милість, яку маю.

За дітей, внуків, за все простити прошу,
В душі вдячність завжди ношу.
Дякую щиро за всіх життя,
За благодаті, які доля дала.

Природа добра лікує людину,
Робиш добро, скинеш хвороб половину.
По злості скверну, якщо сотворив-
На іншого кинув каміння і гнів.

То гнів цей каменем в тобі заляже,
Так голос космосу людям всім каже.
Шановні мої, дорогі, почуйте істини ці:
Хай лиш добрі наміри супроводять вас-
Гординю уймійте, добро чиніть повсякчас.

Не забувайте істину про те, що крім Іуди
В світі існує Велике, Світле, Святе.

Зміст

Передмова автора.....	4
1.Хмельниччина.....	5
2.В забілецькому ставу.....	6
3.За синів.....	6
4.Спіраль історії.....	7
5.П'ятидесяти-шестидесяті.....	9
6.Життя в лісі.....	10
7.Хто вони?.....	12
8.Осінь.....	13
9.Весна.....	13
10.Поклик душі моєї.....	14
11.Реакція на почуте.....	15
12.До сусідів.....	18
13.Благословенні сліди і думи.....	19
14.Ослу дали великі гроші.....	19
15.Терновий шлях.....	20
16.Роздуми на схилі літ.....	23
17.Мій рідний край.....	25
18.Лебідь, рак і щука.....	26
19.Примхи владних.....	27
20.Побережись.....	28
21.Не визнали.....	29
22.Синам.....	30
23.Праця над дисертацією.....	32
24.Матері тривога.....	34
25.Я бедная студентка.....	34
24.Рік свині.....	35
25.Як наступить творча зрілість.....	38

26.Вечір наступає.....	39
27.Не губись.....	40
28.В сні іноді літаю в небесах.....	40
29.Будні.....	41
Роботи автора.....	43

ПЕРЕДМОВА АВТОРА

2006 рік добрих сподівань
І рік гірких розчарувань.
Що пережито в цей рік було народом,
Мій розум, серце записали згодом.

Правдиво всі події відобразили,
Когось,можливо, і вразили.
Та злочини від Господа не сховаєш,
Оцінку заслужену історією маєш.

Багатство кане в вічність,
А літописи,історія остаються,-
Нащадкам для науки придадуться.

Я не лукавиа і не брехала,
Що народ переживає
П'ятнадцять років,
Про те і писала.

Свобода і космічна даль нескінченна:
Душа співає і безпечна.
Прймаюсь погожим духом і цілющим-
Під покровом Божим Всемогутнім.

Неначе з небуття я ожила,
Родилась вдруге душа моя.
Хочеться у світ нести радість,мир,
Щоб народ весь дружив і Господа хвалив.

Б У Д Н І

Яке-то щастя жити,дивитися на світ-
Купатись в сонячнім промінні,
Милуватися природою
І щиро дякувати Богу за все неодмінно.

Я в хаті собі джунглі утворила-
Три фінікові пальми посадила.
Вони одинадцятирічного віку досягли,
Від підлоги, аж до стелі доросли.

На всі боки листя розкішно розгорнули,
Немов батьківщину тут відчули.
Щоб в стелю не впертись,згинається гілля,
Так в джунглях пальмових кімната вся.

НЕ ГУБИСЬ

Так легко в світі загубитись,
Так нелегко себе знайти:
Закрутять житейські віхоли і обороти,
Будь сильною, з вірної дороги не зійди.

Збери до купи силу волі,
Ще раз сама себе захисти.
Боронь Боже оступитись-
Дати волю почуттям і спокуситись,
Тоді сама себе возненавидиш ти.

В душі тягар важкий будеш нести,
Мудро оціни житейську суть.
Нехай вітри добрі тебе несуть,
Нехай природа і добра сила надихає,
Душа твоя у щасті, мирі спочиває.

* * *

В сні іноді літаю в небесах,
Зникає з серця страх.
З зорями я запросто лечу,
Небеса і космос боготворю.

ХМЕЛЬНИЧЧИНА

Люблю Хмельниччину я щиро, щиро,-
На кожному кроці стрічаєш диво:
Весною вся в цвітінні потопає,
А восени багатством-урожаєм всіх вражає.

Бджоли з лісів, полів додому поспішають:
Медок несуть нового урожаю.
У вересні з сестрицею я в ліс ходила,-
Грибами, опеньками всі відра набила.

В садках аж гілки гнуться від врожаю:
Яблука, груші, сливи і калина в гаї.
Калиновий сік я так люблю-
Він тиск збиває, застуду лікує будь-яку.

Край всім багатий, хліборобський край-
Неначе справжній земний рай.
Якби край цей шанували-
Поля орали, доглядали,-
Велике багатство люди мали.

На жаль, багато полів бур'янами заростає,
Ніхто не сіє і не обробляє:
Господаря справжнього чекає.
Вірю, Бог пошле нам кращу долю-
Господаря, що здійснить народне прагнення
І волю.

* * *

В забілецькому ставу хвиля розгулялась,-
Коло берега в очеретах пліточка клювала.
З вудками в руках сиділи рибаки-
Всю увагу зосередили лиш на поплавки.

Раптом з плеса лебеді пливуть ,гелгочуть:
Поживитись мілюзгою дуже хочуть.
Піднялись рибалки,на них замахали,
Щоб улову їм не зіпсували.

Ось вже й зорі поховались,
Сонячні промені у воді скупались.
Посвітліло,ранок настає,
А рибалка з чималим уловом додому йде.

* * *

За синів,онуків щоденно я молюсь,-
Подякою за здоров'я і життя візьмусь.
Благаю прощення за скоєні гріхи,
Віру,доброту,мудрість їм всели.

Відверни від скверни,ненависті і люті,
Щоб родинні зв'язки не були забуті.
Щоб дорожили дружбою завжди,
На підбурювання сатани не йшли.

* * *

Вечір наступає,
Сонце догорає.
Сходить Місяць в небесах,
Копошиться пам'ять у думках.

Посіріло, потемніло на дворі:
Сон тікає, тривога огортає-
Я самісінька,сама у нічній пітьмі.

Вітерець колише колос,
На папір несу свій голос:
Бо я ж самісінька-сама,
Не почує його нічия душа.

Я з думками розмовляю,
Хвалу Всевишньому складаю:
Щоб синів і внуків боронив,
Всіх нас і за все простив.

Все погане хочеться забути,
Вдячною за життя лиш бути.
Хай кращий буде світ і люди,
Хай дружба і любов панує всюди!

* * *

Як наступить творча зрілість,-
До Музи прокинеться ніжність.
Беруся швидко за перо,
Запишу правдиво,Що в часі тім було.

Поетів в нашім краї
Розвелось багато, я вже знаю:
Одні хвалебні оди пишуть,
Інші з народом ледве дишуть.

Одним хвалу і честь дають,
Інших нізащо не визнають.
Щоб визнало тебе суспільство-
Умій йому годити.

Хвали за все і всюди-
То будуть тебе боронити.
Спокон віку так бувало,
Що критику верхи і багаті не сприймали:
Все робилось шито-крито,
Неугодних було бито.

Відверни синів від зла,
Та покори в серці одного не найшла.
На словах погоджувався зі мною,
А сам цурався брата з братовою.

СПРАЛЬ ІСТОРІЇ

Скинули кайдани принижень і гніту,
З новою силою ожив весь народ,-
Лиш рук нема де приложити:
Безробіття,безлаберність ,хабарництво
Іде в оборот.

Заводи розграблені, колгоспи і ферми:
Країна ограблена і весь народ.
Серед білого дня розгул бандитизму:
За сфери впливу бореться зброд.

Борються довго і запекло:
За п'ятнадцять років ще не все захопили.
Ще б землю,річки і ліс прихопити,-
Тоді б вже,мабуть,відпочили.

А народ знемагає у злиднях-
Вимирає,не в силі лямку тягти:
Молодь тіка на заробітки
О,доленько наша,
Зглянься над нами хоч ти!

Вчитель, лікар, інженер, ледачо і браконьєр:
Тим, хто три і тридцять років працював,-
Всяк однаковий життєвий рівень мав-
Триста п'ятдесят гривень получав.

Паливо і світло надто дорогі,
Щей аптека в тім числі.
Отож на їжу не лишається нічого:
Уповай на Бога лиш одного.

А собі зробили 20-30 тисяч зарплату,-
Від 5 тисяч до 30 тисяч пенсія теж.
Недоторканість прикриє справи злочинні:
Гуляй, як зумієш без строку і меж.

Та мудрість підскаже, хто клепку ще має:
Суспільство, в якому
Нерівність така процвітає,
Де народ приречений так погібати,
А жменька злодіїв, бандитів всіх грабувати.

Таке суспільство приречене до загибелі,
Симптоми усі-недозволено Небом
Знуцання такі.

Кінець всьому буває:
Злочинне суспільство Бог колись покарає.
А перемогу Небо подарує тому,

“На шапках перья птиц весёлых,
На шлёмах конские хвосты-
Над ними на древках тяжёлых
Качались чёрные кресты.

Под нами лёд, над нами небо,
За нами наши города:
Ни леса, ни земли, ни хлеба
Не взять вам больше никогда!”

“Галантная, услужливая, щепетильная до крайности. Вы можете довериться ей, она не предаст вас и никогда не будет стараться обмануть кого-либо. Она наивна, доверчива, беззащитна. Однако не верьте её видимой слабости, она только миролюбива. У Свиньи мало друзей, но она их сохраняет на всю жизнь и ради них способна на большие жертвы. Очень внимательна, особенно к тем, кто нравится. У Свиньи жизнерадостный, живой характер. Не расположена к сутяжничеству. Будучи импульсивной и честной, она всегда проигрывает в пользу того, кто менее щепетилен. Год Свиньи наделяет человека трудолюбием, творческим пылом, умением ладить с партнёрами и соперниками”.

100 страв наготуєш на рік новий,
Єдине, що свиняче не годиться:
Характер підлий-уважно придивися,-
Всіх і все перепаскудить,
Всі погані, всіх осудить.

По-свинячому завжди поступає-
Сама нічому не дасть ради,
А всіх ошукає.

По-свинячому скрізь пролізе:
Все перепаскудить, в багнюку влізе.
Хоч людині користь і приносить,
А поведінкою все паскудить і поносить.

Примітка редактора.З точки зору китайського світогляду взаємовідносини між людьми визначають події,які з нами відбуваються.Східний (місячний) гороскоп-це своєрідний літопис,красива легенда,яка створювалась з 2637 р. до н.е. до 61 р. н.е.

Рік Свині наділяє людину рицарським характером.Недаром бойовий порядок Тевтонських рицарів був у вигляді голови свині:

Хто народ поважає і служить йому.

Сила Божа виростить нам Кармелюка:
Народ захистить він сповна.
Ось тоді в нас демократія буде,
Історії ніхто хай не забуде!

* * *

П'ятидесяти-шестидесяті нелегкі
Післявоєнні роки,
Нас гартували будні важкі,трудові.
Колектив був весь передовий,бойовий,
Загартований, з мрією гарних надій.

Фронтовики на шкільну ниву влились,
Бойовому запалу ми всі віддались.
Вільгота Петро Андрійович,
Директор школи-танкіст,командир
На Трансільванії за одну ніч геть посивів.

Математик Літнарівч Микола Іванович-
Артилерист молодий,
Марусич Кость Дорофійович-
В'язень концтаборів,-
Ненавистю до фашизму горів.

Та що там казати,всі як один,
Ентузіазмом і героїзмом горів.

Діти цей запал наставників відчували,
Гарно вчилися,старались.

Хоч не всім однаково вдавалосьь,
Але мій від 5 «а» до 11 «а» був передовий.
Всі «хорошисти»,три золоті медалісти-
Загін передовий.

ЖИТТЯ В ЛІСІ

Аж на Гострій брамі в Грицівському лісі
Сім'я лосів об'явилась,паслась на узліссі.
Заблукались,або з півночі забрели:
Затишно і тихо тут-і зупинилися вони.

Якби браконьєрів менш бувало,
То і лосів в лісі теж не бракувало.
Свиноматка з поросятами жолуді жували,
А опавші кислиці залюбки з'їдали.

Попереду вепр,як вожак виступає:
На шум,зайвий звук увагу звертає.
При потребі команду подає-
Всіх на ноги підніме.

За ним всі попішають,
За хвилину-дві далеко зникають.

В труде отраду нахожу,
Тусовки мне не по нутру.
Разврат,вульгарность презираю-
Я правду,честность уважаю.

Ценю добро и милосердие среди людей,
А мир дороже всех идей.
С таким убеждением хочу я жить,
Не пакостить, не врать, а всех любить.

Но исключения бывают всюду и везде,
Поддержи,Господь,меня,пусть поверят мне.

РІК СВИНІ

2007 рік Свині, говорять мудреці,
Тому свиню всі вихваляють
За смачне м'ясо і сало,
А ковбаса домашня – незрівняна.

Копчені писки і сало,
Кров'янка з гречкою смачна,Кишка з
картоплею і шкварками-
Страва неабияка.

МАТЕРІ ТРИВОГА

Співають струни гітар похідних-
На всіх широтах і серед морів:
О, скільки вас, синів коханих,
Живе далеко від матерів.

Ви рідним дуже дорогі:
То там об'явитесь, то тут,
А матері в тривозі
Вісточки від вас ждуть і ждуть.

Вони рахують дні і неділі-
І сон від них кудись тіка,
Як рано посивіла мати,-
Не тільки вік тому вина.

Куди б доля вас не закидала
І гнала всупереч вітрам,
Частіше шліть вісточку додому,
Хай спокійніше буде матерям.

* * *

Я бедная студентка
И сирота ешё к тому,-
Искренне верю в Бога
И поклоняюсь лишь ему.

З вепром краще не стрічатись:
Людину запросто може розірвати.
Всі його обходять стороною,
Як веприсько іде з чередою.

Рижа білочка вгорі шишечки збирала,
Лапками так спритно насіння доставала.
Грибочки на сучках сушила,
А дупло-кубельце мохом, сінцем утепила.

Ця трудяга, хоч сама мала-
Продуктів на зиму багато запасла:
Горішків наносила, грибочків насушила,
Калини, горобини, шипшини наносила-
Хатку всю поживою забила.

Зашелепало щось в кущах, зашаруділо-
Це їжак взявся за звичайне діло:
Тягне мишку він до хати,
Щоб всіх рідних частувати.

На спинку яблучко нахромив,
Гілочку калини прихопив.
Трава йти йому заважає,
Духу ледь-ледь вистачає.

Всерівно гостинці додому занесе-
Там він відпочине і засне.

ХТО ВОНИ ?

Силою і нахабством
Лізуть у всі кутки Землі,
Хоч, нібито, в них замало, -
Та хочуть всіх тримать в узді.

Зброєю і підкупамі закабляють народи,
А непокори дух росте, немає згоди.
Розбещеністю, вульгаризмом, бандитизмом
Намагаються всіх заразити:
Свій спосіб культури
І життя, також, прищепити.

Шанувальники розпусти
Завжди знайдуться,
Молоді така спокуса до смаку-
Тому першими наслідувати візьмуться.

Мораль християнську відкидають,
Любов, порядність, доброту
На корені рубають.

Вирує світ, теракти і стрільба,
Мораль християнська, як кришталь, крихка.
Все до пори діється і сили набирає,
Пора прийде-зненадська помирає.

І наукову школу в Чернігові створив:
Вперше прецизійну триангуляцію
Міста дослідив.
По п'ятдесят книг твоїх учнів
У книжкову палату і всі національні
Бібліотеки України,
Як годиться, вчасно поступили.

Не могли такої завзятості і відважності
Простити професора тобі:
Черняга, Бура чек, Парняков і Боровий
Знищили у Чернігові напрямок науковий.

Не задумавшись над тим,
Що рукописи і книги не горять.
А хто їх знищує, той набуває статусу вбивць, -
І буде Пам'ять їх імена зберігать.

Імена їх будуть у кожній бібліотеці України:
Не змогли вони пройти випробовування
На звання людини.

Хто знищує наукові школи і наукові напрямки,
Той є вбивцею душ і долей людських,
А народ України має знати правду про них.

П Р А Ц Я Н А Д ДИСЕРТАЦІЄЮ

Русланику,я славлю вічний нового пошук
Тих,хто невтомно його веде:
Без нагород і заохочень
Джунглями до істини іде.

Таких борців є дуже мало,
Які в ущерб здоров'ю і гаманцю
Шукали істину на бездоріжжі,
І нові координати без міражу.

Тим,хто шляхом пошуку ішов,
Вітчизні він додав могутності і слави.
З героями зрівняєш їх,
Бо вони про доблесть Вітчизни дбали.

Ти молодість свою науці посвятив,
Невтомна праця і талант допомагав.
Радість перемоги окриляла,
Координати нового ти відшукав.

Ти лепту вніс в науку і освіту,
Історія правдиво все запише-
Твоє відкриття служитиме Вітчизні,
Хоч завісників тупих від цього бісить.

Чесне прагнення народу
Небу завжди на угоду:
Справедливість відстоював завжди,
А сам страждав від нужди.

ОСІНЬ

Листяна круговерть нагадала,
Що вже літо 2006 року минало.
Падали роси на трави і покоси,
Часто вирії на південь летіли.

Листя березові геть пожовтіли:
Похмурії дні частим гостем були,
Морок,дощ непривітний,
Вітер колючий північний,-
Перші кроки приходу зими:
Сані готуй і снігу жди.

ВЕСНА

Красуне моя,яка ж ти барвиста:
Заквітчана,пахуча і чиста.
Природу всю обновила і оживила,
Пташиним співом ефір весь залила.

Зазеленіло навкруги,життя вирує:

Цю благодать людині Бог дарує,-
Весною назвали цю пору року,
Хай серце ваше радістю повниться нівроку.

ПОКЛИК ДУШІ МОЄЇ

Неначе друге «я» в мені існує:
Радиться зі мною, або сумує.
До вчинків гідних закликає,
В час безнадії настрій підніме і надихає.

Здається, що все само-собою,
Душа моя згідна, завжди зі мною.
Вона жива і вірна Господу Богу,
Спонукає добро творить,
Не йти з підлістю в угоду.

Дякую, що ти така у мене є,
Тебе я з совістю рівняю,-
Щоб не трапилось, такою я бути маю:
Твій подих завжди відчуваю.

В кожній історії є душа-
Відображення добра чи зла.
Вона Богові чи сатані слугує,-
В такому напрямку людина і існує.

Боронь Боже спокуситись на вигоду, багатство:
Надіятись на безкарність і щастя власне.

Пройдуть роки і ви відчуєте самі,
Що сила Божа всемогутня:
Закони космосу є непорушні.
Ото ж до добра і дружби вас закликаю-
Материнським правом наставляю.

Щоденно дякуйте Господу за здоров'я і життя,
За щедроти, які Доля вам дала.
Будьте вдячні, скромні, справедливі:
Мудрістю користуйтеся уміло.

Не завидуйте і не спокушайтесь,
Життям, здоров'ям добрим лиш втішайтесь.
Ой, швидко, швидко плине час,
Виконуйте все, чому учила вас.

Хай мої поради торкнуться вашого сумління,
Щасливі будьте і ваше покоління.

Як час роковий настане,
Зміна цінностей нагряне:
Народ воздасть за це подяку Богу,
А Він народу подасть підмогу.

Хотілося б дожити до тих щасливих днів:
Побачити,почути,як народ радів..
Як висловлював Всевишньому хвалу,
Як мінялось суспільство наяву.

С И Н А М

Сини.синочки дорогі,
Щастя досягнете лиш в любові,
Вірності і доброті.
Кожний гріх,поганий вчинок
Зроблений тобою
Відгукнеться над твоєю долею луною.

Іноді ще і діти будуть спокутувать
Б:атківські гріхи:
Ця істина закладена в віки.
Бог дарує нам життя і волю:
Сам вибирай дорогою йти якою.

Чи шляхом миру,справедливості.любові,
Чи багатство здобувати підлістю,
Зрадою і в крові.

Щоб добру душу зберегти,
На підлість за любих обставин не йти,
Християнською моралью треба жити:
Добро чинити всім і всіх любити.

Спокус багато: гроші,багатство і нажива:
До чого більш душа тяжіла?
Якщо не встояла і продалась-
Лукавому на ласку віддалась.

До кінця днів своїх
Сатані служити буде,
Про світле,вічне,святе
Усе забуде !

РЕАКЦІЯ НА ПОЧУТЕ

Як наслухаєшся радіо,
Уважно подивишся «Подобиці»,»Вісті”-
Все стає на своє місце:
Регіони і Янукович розмовляють про діла.

Контроль,підйом господарства,
Щоб економіка росла,
Латають діри в державі,щось будують-
Відновлюють дружбу з сусідами,
Віддано працюють.

Скрізь завали розбирають,
Всіх до праці закликають.
Радуеться серце,
Що хоч тепер ділом зайнялися-
Помирилися з сусідами,
Мудрістю взялися.

А як до трибуни вискочить Тимошенко-
Всіх обізве, всі не такі, вилає гарненько.
З великого розуму суспільство поділила:
Праведних і грішних з людей зробила.

Праведним 18-20 тисяч зарплата,
А грішним і 350 гривень хватить.
Індюльгенції – недоторканістю називають,
Верховодити як хочуть ,права мають.

Це, на її розсуд, демократією зветься,
Лиш не знає як народу
Грішному живеться.

Ну, а «Наша Україна» на чолі з Безсмертним
Всім показала, що насправді давно мертва.
Там нема розмов про працю і діла-
Лиш поділ портфелів, захоплення влади-
Ніяка професійність їм не потрібна.

Тут зібралися лиш ті, хто прагне влади-
Хоч не грамотні, тупі, не дадуть ради.

Тому свою душу і нащадків бережи,
Не чини нікому скверни, не гріши.
Звичайно, всі ми грішні на цім світі-
За скоєне будемо в отвіті.

Та повної чаші не буває,
Хтось спотикається і розливає.
Хто щасливий- нам судити не дано,-
Чи той, хто в бідності сів все життя добро,
Чи той, хто верховодив,
Щоб все, як він хотів було.

НЕ ВИЗНАЛИ

Мене суспільство не сприймає,
Бо хвальби в речах моїх немає:
Відображаю, що народ переживає.

Як дзвін, що б'є на сполох,
Я закликаю всіх почути мій голос:
Відновити правду, рівність, доброту-
В цю справу лепту внести і свою.

Колись пробудження настане,-
Коритись злидням і обману перестане.
Підійме голову народ,
Змете з верхів брехливий зброд!

Вибирай куди?

Хоч до родичів на свято,
А причин найдеш багато.
Або гайнути в Індію, чи штати,
У Маямі, чи Гаваях відпочивати.

Прав не мають тебе питати:
Ти недоторкана персона,
Не звітуєш,а керуєш-гарантована охорона..

Закон на твою боці:
Ти ним управляєш,
Куди хочеш-направляєш,повертаєш!

ПОБЕРЕЖИСЬ

Страждання у земнім житті
Всім дано пройти.
Та треба за життя боротись,
Не спокуситись зрадою до сатани.

Всевишній чітко заповів,як треба жити,
Щоб менший тягар гріхів на себе возложити.
І треба завжди пам'ятати,
Що за твої гріхи нащадки будуть відповідати.

Та з підтримкою вождя ,надіються її захопити,
Керувати якимось будуть,
А народ якимось буде жити.

За наслідки свого керівництва
Відповідати не будуть,
На всяк випадок комуністів
Звинуватять і осудять.

Ох і чиниться вражда в нас на Україні,
Лише Бог народ захищає нині.
З Божою поміччю народ мудрості візьметься,
Новий Кармелюк серед нас знайдеться.

Захистить народ,праведних скасує-
По праці всяк отримає,
По праці хай панує.

Плани у вождів завжди геніальні,
А Господь пошле всім життя реальне.
Навіть могутні імперії
Зненадська погубили,
Бо Бога прогнівили і народ не поважали.

Чомусь не хочуть історію згадати,
Тільки прагнуть влади і всім керувати.

ДО СУСІДІВ

В мою оселю, сусіде. Хоч раз зайди,
Ми поговоримо, наче ріднії брати.
Ми ж з тобою тут вік прожили,
А чаю дружби ще не пили.

Та що там кави або чаю,
Я на увазі щось міцніше маю.
Можемо пригубити вина чи чарчину-
І скинем років половину.

Згадаєм бувальщину молодості своєї,
Як далеко ми відійшли від неї.
Хода повільною вже стала,
Бува і сил не вистачало
Зробить якусь роботу по дому,
Та мовчки все переношу.

Спішу з людьми зустрічатись всюди,
Неначе відчуваю, побачення не буде.
Старих не люблять, старі всім на заваді:
Мораль в них старомодна,
З молодими не у ладі.

Горить свіча і догоряє,
А душа спілкуватися зі всіма бажає:
Так хочеться словами добрими зустріти вас,
Щоб світ прекрасним став для нас!

Співробітничать з нами не береться.

Невже в нас лідера розумного немає,
Що 16 років край голодає і пропадає?
Корупції не знищим до тих пір,
Поки не приймем суворих мір!

За наменший хабарець карати:
Тюрма і майно конфіскувати.
Шкурний інтерес живучий дуже,
Тому на все інше йому байдуже.

Хапуг зупинить тільки страх:
Хай несуть кару на своїх плечах!
Контроль у всіх сферах встановити,
За зловживання карати і по кишені бити.

А головне, щоб господар був-
Мудрий, справедливий .вимогливий.
В політиці і господарстві вмілий,
За власну вигоду країну і народ не продавав,
А ,навіпаки, захищав!

ПРИМХИ ВЛАДНИХ

За державні кошти так приємно мандрувати:
Де захочеш-можеш побувати,-
Особливо у святкові дні,

Кожен куточок мого краю рідний,
По-своєму багатий і своєрідний.

Приносить якісь свої багатства і дари,-
Такого краю з Божими дарами не найти.
Шумлять тополі півдня і дубово-березові ліси,
Надивуєшся,налюбуюєшся,
Якщо сам Зумієш пройти.

Любов до краю ще зміцніє,
Хто по-справжньому любить уміє.

ЛЕБІДЬ , РАК І ЩУКА

Лебідь,рак і щука віз тягти взялись,
Та зрушить з місця так і не спромоглись.
Точно так в керівництві України:
Шістнадцять років ждем кращі переміни.

А тут лиш за портфелі і сфери впливу б'ються,
До роботи державної і не беруться.
Вже розграбили країну,
Розігнали за кордон
Населення майже половину.

Хто лишився дома-важко бідує,
Не живе,а тимчасово існує.
Закордон вже з нас сміється-

* * *

Благословенні сліди і думи
Не змиті вічності дощами,
Що породило людство на Землі,-
Ще не забудьте нами.

На припорошених дорогах
Нескінченних першкод,частих поргах,
Хоч спотикались,падали, повзли,
Та до мети добрались ,хоч із запізненням ми.

Ковтнувши ковток свободи,
Мов цілющої води,
З руїн ми піднімаєм храми,-
Намагаємось,як заповідали предки йти.

* * *

Ослу дали великі гроші,
Щоб він посидів в лев'ячому кріслі трохи.
І керував за їхнім же наказом-
Після і відпочинем разом.

Ослу здалось, що він персона-
Докаже всім,що геній, а не ворона.
Бив копитами,на всіх ревів,
І все тягнув собі у хлів.

Сам грабив все і родичам дозволив:
Вухатий дурень був у своїй ролі.
А коли лев на горизонті появився,
Осел похапцем тікав і змився.

ТЕРНОВИЙ ШЛЯХ

Нарешті згадали про геноцид:
Для суспільства це катастрофа, гріх і стид.
Його на Україні грузини сотворили-
Себе вождями і Богами возомнили.

Глумились над народом, як хотіли-
Придумувать тортури всілякі вміли.
Лилася кров рікою, стогін, сльози всюди,-
О, людство цього не забуде!

Хай невинно убієнним земля пухом буде,
А ката сам Господь осуде.
Вся Європа сильно Бога прогнівила,
Що нового ката заслужила.

Фашист Гітлер Європу в катівню,
Концтабір перетворив:
Катував, в газових печах палив.
Голодом морив,
Глумивсь над народом, як хотів.

Згодом в небеса душі всіх відлітають,
З чистою совістю там рідних стрічають.
На Бога покладаюсь, лиш Він нас осудить,-
А життя-це лиш мить у вічності буде.

Хай ця мить доброти і любові
До всіх не забуде,
За цю мить дякувать Богу щоденно-
Чесно, скромно прожити, буденно.

Всіх прощать, щоб простили тебе,
Всіх любить, щоб любили тебе-
Так і життя земне промайне.

МІЙ РІДНИЙ КРАЙ

Степам таврійським нема кінця і краю:
Між азіатською спекою і снігами все замітає.
Простяглась земля моєї Батьківщини-
Найріднішої, наймилішої завжди і понині.

Як з струмочків беруть начало річки,
Несучи води в далекі краї,
Так мій народ весь по краплині
Живив країну у всі часи.

Я вірність своїй Вітчизні подарую,
Хоч словом щирим послугую-

Мені довелось їх піднімати,
Самотужки всьому раду давати.
Важко бувало іноді мені:
Надії втрачала,розчарування прийшли.

Згодом недуги-і сили втрачала,
Молилась і Бога благала
Забрать мою душу,або позбавить недуги,
Чи підкріпити,хай дітям хоч порадою буду.

Роки швидко летіли,
Ми радощі і горе щиро ділили.
Важко завоювати місце під сонцем
Сиротам і вдовиці без оборонця.

Тобі,Миколо, я сповідь складаю:
Виросли,вивела в люди дітей,
За них тепер радість я маю.

Ти фашиста чотири роки бив,дітей учив,
Молодим ще від нас відлетів.
Час пройшов,швидко зустрінусь з тобою,-
Вірним шляхом дітей вела за собою.

Відчуваю,швидко настане той час:
Пора і мені збиратись до вас.
Там,десь у небі зустрінуться наші душі-
Відлуння земного життя є непорушні.

Літописці все правдиво занотували:
Епоху ту кровавою назвали.
Ось і тепер в нас не все ще слава Богу,
З дев'яностих минулого століття
Йдемо не всі ще в ногу.

Шістнадцять років Самостійність
Нас голодом і холодом потрясає-
До лікарень,аптек безгрошів'я не допускає,
Злочинність серед недоторканих зростає.

Смерть над життям переважає,-
Тоді Сталінці глумилися над нами,
А тепер же з дев'яностих
«Вільними « вже стали.

Свої по духу і крові козаки
Знущання над народом весь час вели.
Кравчук і Кучма особливо відмічались:
Ні пенсій,ні зарплати не давали,-
Лиш розвалом держави займались.

Розграбили,розвалили країну ,аж до тла:
Безробіття,безгрошів'я –то страшна була пора.
Молодь,щоб вижити ,за кордон тікала:
Старі і діти масово вмирали.

Я сама дивуюся собі,
Як я вижила тоді?

Не раз хотіла накласти на себе руки:
Сил не вистачало терпіти голод і холоду муки.
Я все, що мала, за безцінь продала:
Плакала, підтримки у Бога благала.

Щирії молитви душу мою підкріпляли-
Вчинити злочин не дозволяли.
На горе, ще й дві операції
В онкодиспанцері зробили,
Ліків же купити нізащо не в силі.

То страшні були часи-
З геноцидом, як ріднії брати.
Ті, хто владу захопили, портфелі лиш ділили:
Грабували все без сорому і оглядки,
Завели нові порядки.

Собі індульгенції-недоторканість зробили-
Нею злочинність прикрили і країну розорили.
На шістнадцятому році, хоч маленьку дуже,
Слава Богу, але вчасно
Пенсію дають і зарплату тоже.

Та цікавість народ розбирає:
Яку назву такий глум над народом має?
Це також ознаки геноциду,
Без совісті і стиду.

Невже керманичі совість козацьку загубили,
Що народ 15 років так морили?
Нехай мій голос, як дзвін лунає:
Запалить іскру справедливості у краї.
А гнобителів скарає.

Чим голосніше дзвін лунати буде,
Він мудрість у народа і розбуде.
Тоді народ кермо візьме у руки:
Скінчиться це безглуздя й муки.

Час прийде над Вітчизною моєю:
Заспівають пісні з новою зорею.
Як в перебудову народ бідував,
А Захід вульгарність, бандитизм нам прививав.

Вірю, мій народ прикrostі всі подолає:
Він мудрий, працьовитий, а волю вже має.

РОЗДУМИ НА СХИЛІ ЛІТ

Роки пролетіли, мов у вирій птахи,
Голова побіліла і сили не ті-
Хвороби букетом, теж, облягли,
Ти лишив мене молоду, повну сил
І синочків своїх не довчив.